Windanaya (වින්දනය) – Lyrics

බැලු බැලු අත මැවෙනා සුපුරුදු රුව ගැටුනා තනි තනියම දැවෙනා හිත හොදටම රිදුනා අමනාප නෑ අසමාන නම් අපෙ හීන කතන්දරේ අපරාදෙ නෑ මගෙ ආදරේ පිදු ජුම්ම කිරිල්ලියේ

විංදනය ඇති රංගනයකට මන් මුලා වීලා රෝස මලකට පුේම කෙරුවට නෑ මගේ වීලා කාටවත් නැති ආලයක් ඇති මේ හිතේ ඇදිලා ආස රූ ඔබ මාගෙ මතකෙන් යන්නෙ නෑ මැකිලා

හිතුවෙ නෑ අංසතු බව ඔය නිල් නෙතු හුරු පුරුදු වුනු කාලයේ ගැලපුනු ලෙංගතු කම නිසා ලන් වුනු ඔබට නොදැනුනු ආදරේ

සුර ලොවක් පතාගෙන රැවක් මවාගෙන ගියා මමත් හුග දුරක් බලාගෙන මගේ කියාගෙන හිතත් නිවාගෙන නින්දත් ගියා මට ඇසුත් පියාගෙන පුලුත් තිරේ වගේ හැඩයි ඇගේ ලැම පුලුන් වගේ සුව ගෙනෙයි වෙලාවට හිතන්න බෑ තව කෙනෙක් වටා ඇති දැලක් වටේ මට එතෙන්න බෑ තව

අසමානයි කතන්දරේ රහසින් ගමන් කරේ ආසයි නිරන්තරේ

මත් ආලේ තිදත් කලේ ලෝකේ ඔයා අතිත් ආයේ පහත්කලේ සුරත්ගතාවියෝ තමයි වසත්ගතේ ඔයා තෙමෙයි මම තමයි අතාගතේ එපා වෙලා දැත් මට රංගතේ දත්තවා මමත් හැට හතරේ මත්තරේ

පිස්සුවක් වගේ මිස් වුනත් ඇගේ දෙනෙත් පුරවාලා රාගය මතු කලේ මට පිටුපාලා යන්න බෑ වගේ කෙල්ලේ මගේ යහන ගිනි අරන් දැවේ මම රල ගහන කපිතාන් නැවේ දරාගෙන යන්නේ කුනාටුව සැලේ අල්ලගත්තු මාලුවෝ කෝ මගේ දැලේ කවදද එලිය වැටෙන්නේ මගේ පැලේ